

عنوان مقاله:

جنبه های روانشناختی در تمثیل های ادبی قرآن و تاثیر آن در تربیت انسان

محل انتشار:

مجله لسان مبین، دوره 3، شماره 7 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سید اسماعیل حسینی اجداد -

رحمت پورمحمد -

محمد بهرامی نصیر محله -

خلاصه مقاله:

یکی از مهم ترین شیوه های تاثیرگذاری بر روح و روان، استفاده از تمثیل است. تمثیل ها علاوه بر جنبه های ادبی و بلاغی در پرورش نفوس و برانگیختن احساسات و عواطف آدمی نقش بسزایی دارند و در اعماق روح و جان نفوذ کرده و گوینده را در اهداف و مقاصد یاری می کنند. تمثیل های قرآن از یک سو چون کاملا واقعی، حقیقی و منطبق با محیط زندگی انسان است و از سویی دیگر به دلیل بهره گیری دقیق، حکیمانه، متعادل و هماهنگ از تمام تمایلات و عواطف و غرایز بشری، در برانگیختن احساسات و تهییج عواطف و سوق دادن روح انسان به سوی رشد و کمالات نفسانی و ملکات روحانی و کاهش نگرانی ها و اضطرابات، بسیار موثر هستند. علاوه بر آن تمثیل های قرآن از روش ها و اسلوب های گوناگون و متنوعی همچون، ترغیب و تحذیر، معرفی الگوهای نیک و بد، خوف و رجاء، مدح و ذم و درشتی و نرمی و... برای اصلاح و تربیت جسم و روح بشر بهره ی فراوان برده اند.

کلمات کلیدی:

تمثیل های قرآنی، عواطف و احساسات، روح و روان، تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1305976>

